

ВОГОНЬ ОРЛІНОТ РАДИ



473

ЛИПЕНЬ
—
ВЕРЕСЕНЬ

1987



УКРАЇНСЬКИЙ ПЛАСТ

Конференція Українських Пластових Організацій

Австралія - Аргентина - Велика Британія - З.ДА - Канада - Німеччина

Головна Пластова Булава

О Р Л И Н И Й К Р У Г

"ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ" - журнал новацьких виховників.
Ч. 73. Липень - Вересень 1987.

Редакція колегія в складі: Денис Беднарський, Андрій Вовк, Орест Гаврилюк, Стаха Гойдиш, Ярема Козак, Надя Кулинич, Віра Попель, Роман Ратич, Теодосій Самотулка, Христя Санторе, Оксана Тарнавська, Роман Юзенів і

/це місце для Тебе, Братчику/Сестричко!/-

Відповідальний редактор - Сірий Орел Орест.

Рисунок на обгортці мистець М. Григорійва.

Відбито офсетом у Детройті. Наклад 200 прим.

Ціна поодинокого числа: 2.50 дол. Річна передплата: 10.00 дол.
Всі права застережені.

Copyright by Plast, Ukrainian Youth Organization, Inc.
Printed in U.S.A.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:

Orest Hawryluk, M.D.
900 La Grande Road
Silver Spring, MD 20903
U. S. A.

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ:

Denys Bednarsky
35 Marsac Pl.
Newark, NJ 07106
U. S. A.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

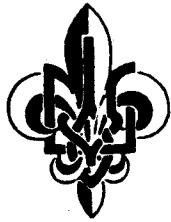
ЦЕ ЧИСЛО УФУНДУВАЛА КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА З.С.А.

|||||

Сіра Орлиця Стаха Гойдиш знову придбала одну індивідуальну передплату "В. О. Р." Це дає їй разом вісім придбаних передплат!
Хто хоче побити цей рекорд? Сестричі Стасі - тричі: "ГОТУЙСЯ!"

|||||





Вогонь Орлиної Ради

1

ДОРОГІ БРАТЧИКИ Й СЕСТРИЧКИ !

Здається, ще так недавно, бо тільки п'ять років тому святкували ми 70-ліття Українського Пласту. Ми всі добре пригадуємо Ювілейну Міжкрайову Пластову Зустріч на Вовчій Тропі - "величаву маніфестацію живучості пластової ідеї" і "Тріумф Українського Пласту!" - як про те писала тоді українська преса.

Пригадуємо теж добре участь новацтва в ЮМПЗ-82. Новаки й новачки мали свій підтабір у куренях де звичайно відбуваються новацькі табори. Ніяк не можна забути їхнього захоплення такою масою пластунства якої вони ніколи перед тим у своїм житті не бачили, їхньої гордості з приналежності до такої могутньої пластової родини. Їхні виховники й виховниці подбали, щоб дати дітворі незабутні переживання. Ми всі подивляли їхні п'ятизмаги, новацькі олімпіяди, пописи перед батьками та виступи на загальних збирках і ватрах /пригадайте знаменитий новацький жарт на великій ватрі про провадження ватрою!/ Можна сміло сказати, що ті діти які брали участь у ЮМПЗ-82 не забудуть її на все життя й що вона навіки зцементувала їх з нашою організацією.

П'ять років проминуло блискавично й ось перед нами - ЮМПЗ-87. На наступній сторінці поміщуємо уривок із обіжника Орагінзаційної Комісії цьогорічної Ювілейної Зустрічі про участь у ній новацтва. Як побачите - цим разом УПН у зустрічі організованої участі брати не буде. Не буде там новацького підтабору, не буде організованої програми для новацтва впродовж останнього етапу ЮМПЗ-87, не буде тих незабудніх переживань які ми зобов'язані дати нашим новакам і новачкам. Лише в один день покажуться принагідні новачата які будуть морочити голову своїм батькам і кому близько на "Пластову Січ". А після ЮМПЗ-87 ми й надалі при кожній нагоді будемо скаржитися на катастрофальне зменшення чисельного стану новацтва!

Чи може Пласт гідно відсвяткувати своє 75-ліття, коли в ньому не братимеме участі одна четверта членства, коли там бракуватиме найважливішого пластового уладу?

Як Ви гадаєте?

Щиро вітаю Вас:

СКОБ !

Сергій Орел Орест

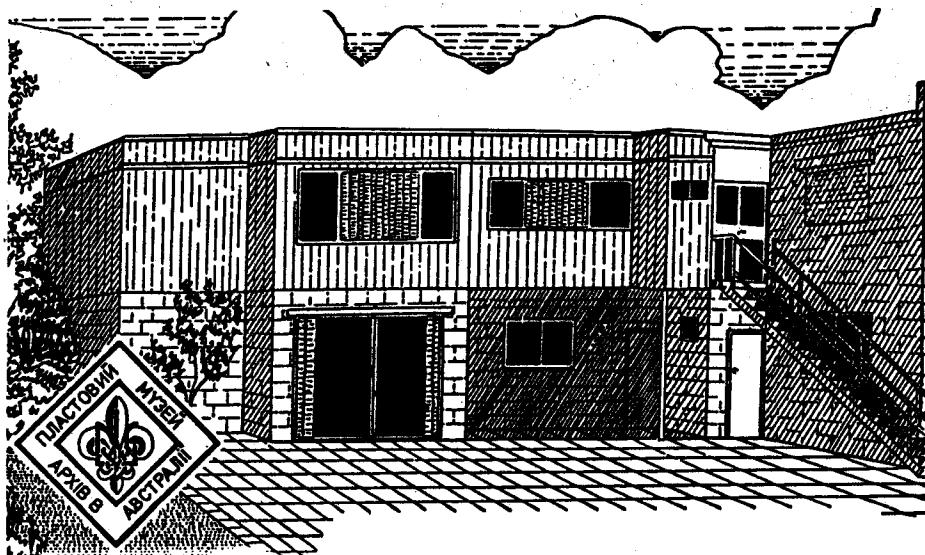
Документи Ганса Дуб

УЧАСТЬ УПН У ЮМПЗ-87

- 1) Окремого під-табору для УПН під час ЮМПЗ-87 не буде.
 - 2) Для новацтва, яке буде присутнє зі своїми батьками на „Пластовій Січі” (ІІІ-ій Етап) буде зорганізована окрема програма.
 - 3) Плянуємо організовану участь УПН тільки в суботу 22. VIII. коли відбуватимуться виступи, дефіляда і святкова ватра.

В той день сподіваємось зорганізованого приїзду новацтва з околиць Торонта.

ПРИМІТКА РЕДАКЦІЇ: Повищий коротенький уступ з обіжника Організаційної Комісії Ювілейної Міжкрайової Пластової Зустрічі - 87, - оце й усе до чого зводиться участь новацтва в святкуваннях 75-ліття Пласту.-



МУДРІСТЬ СІРИХ ОРЛІВ

Сірий Орел Надя Кулинич

ПРАКТИЧНІ ПОРАДИ

ВІДЗНАКИ.

Найважнішою частиною однострою ДЛЯ НОВАКА є відзнаки. Тому треба приступати щоб новаки малі всі свої відзнаки. Посвідку тримає мама, а відзнака є на рукаві і нею новак гордиться. Це його посвідка! Це його похвала!

Прошу перевірити чи всі новаки мають число. Замовити у Молодому Житті. Чи новаки мають відзнаки роєї? Їх легко дістати: кожна мама Вам їх зробить - треба тільки дати їй жовтий та зелений фільц та рисунок назви роя.

Наперід купити відзнаки проб і орлятко, щоб були готові, коли Ви по таборі восени будете іменувати новаків.

Вміlostі - коли починаєте вміlostь, відразу замовте відзнаки в Молодому Житті. Коли таких відзнак нема - мами можуть також зробити. Новаки неповинні чекати на відзнаки. Вони мають їх відразу дістати.

Прошу не забувати що новаки Вам вірять. В їх очах - братчик не може забути! Ви не можете прийти без відзнак, без посвідок. Рівно ж не робити помилок. Не забувати, хто має дістати пробу, а хто вміlostь. Треба бути дуже точним - все записувати до книги. Новаки дуже чулі на справедливість. Не розчаруйте їх! Давайте їм проби та вміlostі справедливо, те що хто собі заслужив. Не робіть вийнятків - непотрібно.

ЗБІРКА ГНІЗДА

Цю гутірку повинні перестудіювати всі гніздові, бо вона для них. Цю гутірку повинні перечитати братчики самостійних роїв, бо за її взором будуть провадити раз у місяць особливі сходини. Рівно ж братчики повинні переглянути цю гутірку, щоб вони могли бути помічними для гнізового під час збірки.

Збірка гнізда це не сходини. На сходинах підготовляємо до проби чи вміlostі. На збірці гнізда ми НЕ підготовляємо ні до проб ні до вміlostей, бо тут є всі рої: від найстарших до наймолодших. На збірці гнізда ми даємо новакам загальне знання, різні інформації, полагоджуємо справи роїв, новаків: як змагання, іменування, признання вміlostей, заяву вступу.

Збірку гнізда вілбуваємо раз в місяць. Найкраще є назначити сталий час /щоб новаки не забували вбрati однострій/.

Кожна збірка гнізда мусить мати програму дс теми місяця. Можна також скликати новаків на короткі збірки, 10 – 15 хв. щоб подати важливі інформації. Може бути збірка тільки з одною точкою в програмі: спів, гри, майстрування, самодіяльні гри – але уважати щоб такі збірки були цікаві, щоб новаки були зайняті цілий час, або робити такі збірки тільки півгодинні.

Збірка гнізда повинна тривати від 1-ої години до 1 і 1/2. Рамова програма збірки:

ВІДКРИТТЯ: Всі новаки стають в крузі. Коло кожного роя стоїть братчик. Ройовий тримає ройове знамено /прапорець/, а один новак – знамено гнізда. Братчик найстаршого роя каже: "Струнко". Тоді до круга підходить гніздовий, або він уже стоїть в крузі. "Привітати братчика гнізового новацьким кличем ГОТУЙСЬ". Новаки голосно кажуть "Готуйсь". Гніздовий відповідає "Готуйсь", підносячи два пальці /він мусить бути в однострою/. Тоді гніздовий запитує які рої прийшли на збірку гнізда. Рої кажуть свої кличі або показують свої обряди. Тоді гніздовий каже: "Новацька пісня". Новаки на струнко співають "Ми діти українські".

ОФІЦІЙНА ЧАСТИНА: Новаки стоять. Тоді переводимо заяву вступу, переводимо новацьку обіцянку, іменуємо по пробах, признаємо вміlostі, надаємо признання, похвали.

РОЗПОВІДЬ: Коли всі сіли, слідує розповідь. Розказує гніздовий, або один із братчиків, або запрошенна особа. Розповідь чи казка може бути переплетена піснями та грами.

ГРА: На збірці гнізда можна переводити три роди гор:

- 1/ гри спокійні - всі члени грають, але не встають з місця - під час розповіді, коли є багато членів а приміщення мале.
- 2/ Гри рухові - всі члени беруть участь - тільки тоді коли є доволі місця. Якщо є кола домівки місце, можна вийти.
- 3/ Гри змагові коли беруть участь тільки представники роїв - коли мало місця, для ефекту, для урізноманітнення програми.

ПІСНЯ: Співати або перед руховими грами, або після спокійних гор. Добра нагода виучувати нові пісні. Робити змагання роїв.

ВІРШ: Якщо треба до програми, але треба щоб новаки наперід навчилися вірш.

ЗАКРИТТЯ: "Новацька пісня" або тільки привіт. Гніздовий прощається з гніздом новацьким привітом, а новаки відповідають.

Можна завести точкування на збірках гнізда. Точкувати рої за точність, за однострій, за поведінку, за виграну гру, за все що вважаєте. Можна нарисувати таблицю точкування роїв і при кінці збірки ройові будуть зазначувати скільки точок чи зірок чи букв вони дістали.

Можна додати обряд збірки гнізда на початку і на кінці.

Пам'ятайте, збірка має бути цікава і Ви повинні старатися так переводити збірки, щоб новаки радо приходили на них.

ПЕРЕХІД до УПЮ: Новак має в цьому році до кінця грудня закінчити 11 років. Новак не мусить мати всіх новацьких проб. Перехід до УПЮ переводити в осені по таборі або на першій збірці станиці, або на листопадовому святі, або аж в січні. **НЕ ПЕРЕВОДИТИ весною**, бо новак не має юнацької заправи до юнацького табору. Краще хай пропустить табір якщо має до нього зразитися. Новакові ніколи не пошкодить відбути ще один новацький табір.

НОВАЦЬКА ДОМІВКА

чи у Вашій станиці новаки мають свою окрему кімнату, чи тільки одну стіну чи куток, чи може тільки таблицю оголошення: це є новацьке і його треба належно прикрасити.

1/ Стало повинно бути:

- назва і число
- рисунки назв роїв
- готовість
- присутність

2/ Відповідно до пори року: осінь, зима, весна, літо, прибирати домівку при помочі новаків. Світлини, рисунки, наклейки, витинки, коротенькі дописи -- міняти або додавати кожного місяця, або кожної пори року.

Якщо гарно приберете свою домівку, похваліться: пришліть світлину до ГОТУЙСЬ, щоб інші побачили що можна зробити.

ГОТУЙСЬ

Що це Готуйсь?

Це журнал для новаків та журнал новаків.

Для новаків: до Готуйсь пишуть дитячі письменники та братчики такі як Ви - оповідання, вірші, казки, майстрування, загадки та інше.

Новаків: до Готуйсь пишуть новаки - казки, спомини з табору, про свої рої, рисують рисунки, висилають світлини.

Коли останній раз Ваші новаки бачили себе або свої дописи в ГОТУЙСЬ?

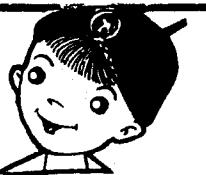
На наступних сходинах почніть акцію дописів, світлин та рисунків до Готуйсь

ВИКОРИСТОВУЙТЕ старі числа /хоча 4 роки в зад/ як допоміжні матеріали: розповіді, вірші, та інше.

ЧИТАЙТЕ Готуйсь на сходинах хоча раз у місяць /10 до 15 хв./ Хай новаки вивчають вірші, переказують оповідання, котрі вони читали чи їм перечитали, співають пісні, розгадують загадки.

/ "Інформатор" /

Закликайте Ваших друзів
і приятелів
передплачувати "ГОТУЙСЬ"



Сіри Орли: Денис і Надя.

МАЙСТРУВАННЯ.

1. ЩО ТАКЕ НОВАЦЬКЕ МАЙСТРУВАННЯ?

Новацьке майстрування це ручні роботи новаків/-чок, що виробляють предмети для забави, гри, прикраси, практичного вжитку або дарунку.

2. ЧОМУ МАЙСТРУВАТИ?

- а/ Шоб зацікавити новака/-чуку пребагатою та корисною ділянкою ручних робіт.
- б/ Шоб розвинути в них самозарадність, творчу уяву та вмілість виконувати практично найпростіші ручні роботи.

3. МАЙСТРУВАННЯ І СХОДИНИ.

Майстрування повинно бути гармонійно пов"язане з метою сходин. Наприклад: якщо метою сходин розказати новачкам про Чорне море, тоді до оповідання-розвіді, пісні, гри, рисунку чи загадки-ребусу про Чорне море треба додати теж майстрування човників. Отох можемо тоді сказати, що сходини гармонійно пов"язані з основною метою сходин, що окремі точки вможливлюють різними способами новачкам запам'ятати головну річ, подію, особу чи місце. При тому не забувасмо зложити програму сходин так, щоб рух чергувався з безрухом.

4. ЧАС МАЙСТРУВАННЯ.

Майстрування може займати в програмі сходин одну точку, 5 - 15 хвилин, якщо масмо виконати нескладну річ напр. складанку з паперу. Тут треба дбати, щоб усі йшли одним темпом, слідкуючи за братчиком-сестричкою, та кожним ступенем складанки. Складнішу річ можна розділити на дві точки /тих самих сходин/, а ще складнішу напр. човен із дерева чи тотем розділимо на кілька сходин. Часом дещо можна закінчити вдома.

5. МІСЦЕ МАЙСТРУВАННЯ.

Місце може бути: домівка, хата, парк, прогулянка чи табір. Кожне місце має свої добрі та від"ємні сторони й від цього залежить, що й де можна аробити та який мати успіх.

ДОМІВКА:	можна майструвати всякі речі	виховник/-ця можуть показати, як немає виховників	сміття треба замести
ХАТА:	" "	"	" "
ПАРК:	не все можна майструвати	виховник/-ця покажуть, як "	" "
ТАБІР:	можна майструвати всякі речі	" "	" "
ПРОГУЛЯНКА:	не все можна майструвати	" "	" "

6. ПІДГОТОВА ДО МАЙСТРУВАННЯ:

На основі тримісячного плану праці /змісту сходин на кожне

чвертьріччя/ виховник/-ця знає мету кожних сходин і звідси має можливість підібрати речі до майстрування. В залежності від того треба заздалегідь підготувати матеріали та знаряддя до майстрування. Треба знати, що підготовка в останній хвилині не дає ніякої користі, а навпаки багато шкодить так братчикам/сестричкам, як і новакам/-чкам.

7. МАТЕРІЯЛИ ТА ЗНАРЯДДЯ.

Матеріали та знаряддя добираємо в залежності від того, що хочемо зробити, і від місця, де маємо майстрування. Для паперових складанок потрібний лише папір. Для виконання тогому треба дерева та знаряддя, як: пилки, ножика, пильника, сверлика, паперу до гладження, шнурка, шелякі і т.д. Отож про все те виховник повинен заздалегідь подбати. Він і поодинокі новаки повинні знати точно, хто і що має принести для майстрування. В загальному скажемо, що матеріалом для майстрування може бути палір, дерево, повстя, полотно, метал, шкіра, пластика, клей, пластеліна, гума, нитки, шнурок і т.д. Звичайно новацьке майстрування не вимагає багато матеріалу і тому його легко придбати-найти. Напр. у крамницях чи складах, де продають меблі, викидають дерев'яні рами, в яких товар був спакований. Таке дерево дуже добре надається до майстрування і його можемо придбати без особливого труду. Якщо все мусимо купити окремий матеріал, тоді треба вважати, щоб його зужити якнайдоцільніш і корисніш. У таборі, парку чи на прогулянці вживасмо матеріялу сирого із лісу. Тут мусимо пам'ятати, що новак/-чка є приятелем природи і не повинен зайво нищити її. Тоді, коли потребуємо прутіків, можемо витинати їх тільки із густих кущів, щоб прорідивши дати змогу іншим рости. Не можемо витинати поодиноких деревець, хоча вони нам своїм виглядом найкраще надаються. Знаряддя для майстрування корисне тоді, як його правильно вживасмо. Отож важне, щоб закінчивши майстрування, вичистити його від пилу, кусків дерева, а, як треба, наоливити, щоб не ржавіло. Потім, коли ми закінчили роботу, покласти знаряддя на своє місце чи віддати власникам, замести кімнату чи місце, де майстрували. Кожний новак, а навіть і новачка, хочуть мати правдивого пластового ножа, тобто великого ловецького ножа, що його припинаємо до пояса. Багато батьків купують такі ножі своїм дітям, не думаючи навіть про небезпеку від них. Перш за все такий ніж дорогий і загубивши його, маємо матеріальну шкоду. Далі, цей ніж дуже непрактичний, бо він має одне вістря, яким і крають хліб, і стружуть патика, і відкривають консерву, і содову воду, тощо. Тимто вістря такого ножа майже ніколи не чисте; воно часто вищерблене й тоді ніж непридатний. Дітям такий ніж дає нагоду скалічитися, легко випадає з забезпечника і має відкрите вістря. Випадки скалічення під час бігання, гор в таборах і на прогулянках спонукали, що новакам часто не дозволяємо мати таких ножів. Скільки то буває жалів і плачів у таборах, коли треба від новаків забрати такі ножі на переховок. Навіть батьки висловлюють своє невдоволення, бо не розуміють, що ті ножі взято на переховання з уваги на небезпеку для дітей. Для новака досить практичний малий кишеньковий ножик. Він має два вістря, що закриті, та ще й інші додаткові потрібні для підручного вжитку, знаряддя. Він має вушко, так що можна його припиняти до пояса на ланцюшку.

Він легко не загубиться і практичний, щоб застругати олівця, відрізати хліба чи витяти прута. Це вимріаний ножик для новака, дешевий, - можна купити за одного долара.

8. БЕЗПЕКА ПРИ МАЙСТРУВАННІ.

Справа безпеки під час майстрування, коли вживасмо гострого знаряддя, дуже важлива. Основна тут вимога, щоб виховник чи вихованка були тоді постійно з новачатами:

- а/ щоб дати пораду та вказівки в майструванні і їх зберігати;
- б/ щоб учити правила безпеки та дисципліни користуючись знаряддям;
- в/ щоб запобігти скалічення гострим знаряддям, а на випадок скалічення, щоб дати потрібну перев'язку й допомогу;

Поки пічнеться майстрування, треба повчити, як уживати різне знаряддя. Наприклад: а/ стругати ножиком: держимо ножика у правій руці і стружемо від себе;

- б/ різати пилкою: уважати, щоб пила під час пильяння не зіскочила з зарізаного місця /автоматично на початку/, бо тоді можна покалічити другу руку, що придержує дошку, або руку допоміжної особи. Пилка ріже, як іде скісним вістрям до переду. Правильно натягнена пилка на раму чи вкладена в ручку, коли її скісне вістря іде в напрямі від нас /тоді відчуваємо, як вона легко та гладко пильє/.
- в/ шиючи голкою, треба вважати, щоб не вколо-ти себе чи когось іншого.

9. ТИПИ МАЙСТРУВАННЯ.

- а/ За порами року:

Весна: великолісне майстрування, крашанки, дарунки для матері /в День Матері/.

Літо: таборове майстрування, вішаки на одежду чи рушники, луки, шапки, шоломи, подарунок для батька /в День Батька/, водогони з кульбаби.

Осінь: орли, майстрування для домівки, вишивки.

Зима: прикраси на ялинку, дарунки для інших під Різдво, святкові картки.

- б/ За окремими даними в році:

Домівка: пізною осінню і весною новацтво проводить свої сходини в домівці. Тоді особливо надаються до майстрування такі речі: складанки з паперу, моделі, ляльковий театр, модель табору, прикрашення домівки і т.п.

Різдво: прикраси на ялинку.

День Матері, День Батька: подарунки.

Великдень: крашанки та писанки.

Гадир: крім вішаків на одежду чи рушники, луки та майстрування пов'язане з вміlostями.

- в/ Майстрування пов'язане з новацькими проблемами.

- г/ Майстрування пов'язане з новацькими вміlostями.

10. ЯК МАЙСТРУВАТИ.

Найпростіше майстрування це складанка з паперу, що її можна

зробити за кілька хвилин. Далі приходить викроєний рисунок з паперу, де вже треба мати ножиці й бути обережним при викроюванні. Все це можна зробити за одні сходини. Складніше ліплення з паперу моделів: літака, табору, чи маски. Це вимагає довшої праці, що її розкладаємо на кілька сходин. Дуже важливе, щоб не присячувати цілих сходин лише для майстрування, бо це скоро перестане цікавити новаків і може їх занехотити. Складнішу річ, як напр. виконання тотему, можна розложить навіть на два місяці /вісім сходин/. Прикладом складнішого майстрування може бути тотем /стор. 40, "Майстрування", Бібліотека В. О. Р. ч. 6/, де кожний новак робить собі одного щабля /частина 3/, а всіх разом прив'язуємо до держака зі знаменем півника й вони творять тотем. На держаку тотемів можна різьбити, малювати, випалювати різні знаки, відзнаки, рисунки, тасмне письмо або причіпляти кусники вуглин із загників, відзнаки таборів, зустрічів і змагань. На стор. 43 "Майстрування" /Бібліотека В. О. Р. ч. 6/ є дівочий тотем, якого держак складається з окремих прутиків. Кожний прутик був викінчений одною новачкою. Китиця квітів теж вимагала часу, щоб обліпити її та помалювати. Типовим прикладом дівочого майстрування можуть бути: вишивання або шиття народної одягу, полученої з вишиванням. Народня одяг для ляльки, що прикрашує кімнату, або як показ на пластову виставку чи пластовий ярмарок.

11. КОРИСТЬ З МАЙСТРУВАННЯ.

- а/ Новак/-чка можуть негайно бавитись виконаними іграшками.
- б/ Змайстровані речі прикрашують домівку, кімнату.
- в/ Виконані речі можна комусь подарувати.
- г/ Моральна користь - новак/-чка виконують корисне заняття, яке виробить у них самопевність і віру у власні сили.

12. КІНЦЕВІ ПОРАДИ.

- а/ Раз почату річ треба обов'язково закінчити. Дуже недобрий приклад, якщо виховник поведе поагно майстрування і не закінчить його. Виховник повинен бути зразком. Якщо він закінчить майструвати іграшку чи іншу річ з новаками, вони будуть мати велике вдоволення, що їхні задуми та праця не пропали на марно. Переконастесь напевно, що новакові/-чці дорожча річ, коли вони її самі зробили ніж та, що її купили.
- б/ Треба шанувати працю новака/-чки. Важливе тут, щоб виховники серйозно ставились до майстрування та підготовляли все, що для цього потрібне. Далі вони повинні помогти новакам при майструванні. Особливе ця допомога потрібна, коли роблять якусь річ упродовж кількох сходин.
- в/ Закінчивши іграшку чи іншу річ новак бере її собі. Якщо ж вона є частиною спільної праці, напр. щаблі для тотему, що їх роблять кожний новак окремо, то ці щаблі повинні бути разом із тотемом. Треба дбати, щоб не забути або не зламати щабля, бо тоді знову треба буде зробити нову нову частину.
- г/ Щаблі чи інші частини зроблені і зложенні разом в одну цілість, мають значення в майбутньому, бо тотем стає власністю роя і при всяких нагодах /чи сходинах/ рій буде пишатися ним. Крім цього, кожний новак відчуває, що й він дав свою працю для виготовлення тотему.
- г/ Кожна змайстрована річ-праця індивідуальна може бути прикрасою в домівці, новацькому кутику, напр. викроєні будин-

- ки, малюнки, човни, тотеми, ляльки і т.д. У хроніці можна зберігати малюнки чи викроєні рисунки.
- д/ Кожний новак/-чка хоче щось сам робити, сам творити.
- е/ Людина, що змалку привикла, щоб самому щось зробити, буде практична в житті, корисна для себе та інших.
- с/ Майстрування дає змогу пізнати мистецьку культуру нашого народу в таких речах, як: прикраси на ялинку, крашанки та пісанки, вишивки, різьба тощо.
- ж/ Висловити слово признання за добре виконану річ. Якщо новак навіть не зробив і так добре якусь річ, але з обсервації під час майстрування було видно, що він старався, то за це також йому належить слово признання, за його чесне бажання виконати якнайкраще. Накінець можна сказати, що новак бажає від виховника, щоб цей його розумів, мав терпець і чесно оцінив його.
- з/ Щоб майстрування було цікаве та корисне, треба користуватися з підручників: пластових, новацьких, чужомовних /у бібліотеках/, самому творити.
- и/ Діти через практичні заняття стають відважними, терпеливими, рішучими, стараними, дбайливими, активними; стають країми обсерваторами того, що їх оточує.
- і/ Новаки обдаровують змайстрованими речами. Це дає багато радості та вдоволення.
- ї/ Можна майструвати на основі оповідання чи казки.

НОВАЦЬКИЙ ТАБІР

Новацький табір є частиною новацької програми, а саме це є одна із точок вимог до II-ої і до III-ої проб. Без цеї точки новак/новачка не може дістати ні II-ої ні III-ої проби.

Новачки мають відбути табір.

Новаки мають відбути табір, а на таборі маю перейти особливу програму: до II-ої проби історичну гру "Джура", а до III-ої проби історичну гру "Звідун".

Крім проби новак/новачка на таборі вчиться співжиття у гурті своїх ровесників з інших роїв, запізнається з новаками/новачками з інших станиць, вчиться бути самостійним/самостійною.

На таборі новак/новачка має змогу здобути новацькі вміlostі, головні ті, котрі не можна здобути в домівці, як: Таборовик, Лісовик, Чорноморець, Пливак, Атлет, Змагун, Кожум'яка.

Тому треба заохочувати новаків/новачок щоб їхали на табір та здобували проби.

ЩО РОЗКАЖЕМО

НОВАЦТВУ?

ЛІС ВАКУС

Старі індіяни оповідають, що колись давно проживав у лісовій гущі ліс Вакус. Ліс був розумний і хитрий. Вакус умів добре ловити зайців, мишей та інші малі звірятка і тому в його родині ніхто не був голодний.

Добре жилося Вакусові, Вакусиці та їх лисинятам. Але одного року прийшла довга, холодна зима. Глибокий сніг покрив усе в лісі. Тварини не могли видобути з-під снігу ніякої поживи. Багато з них гинуло з голоду.

Вакусова родина також голодувала. Лісові щораз тяжче було роздобути поживу для себе, для лисиці й трох дітей-лісинят. Він шукав за поживою від ранку до вечора, але дуже часто вертався до нори голодний і без здобичі. Лисиця кормила їх лісинят молоком, але вона ставала щораз немічнішою.

Ліс жутився:

— Що мені робити? Як роздобути їжу? Нема вже навіть зайців! З весною Вакус зауважив ца ставі качок. Коли він пробігав попри них, качки відпливали до другого берега. Вакусові текла з рота слинка; проте, як він не намагався, ліяк не міг впіймати хоч однієї качки.

Так було кожного дня. Але одного дня прийшла лісові нова думка:

— Тепер я знаю, що мені зробити!.. — втішений Вакус побіг до нори порадитися з лисицею.

Як тільки сумний і голодний Вакус зближався до ставу, качки відпливали або відлітали геть на другий бік.

Другого дня Вакусиха залишила лисенят у норі й пішла разом з лисом:

— Сьогодні, якщо нам допоможе Великий Дух, ми добре пообідаємо! Я побіжу понад берегом, а ти обійди став з другого боку. Сховайся і чекай аж качки припливуть до берега.

Це була остання надія здобути їжу і врятувати родину від смерті. Як тільки качки його побачили, вони спокійно зачали віддалятися до другого берега. Вакус посумнішав, але раптом він почав ловити сам себе за хвіст та підскачувати. Качки на все це дивилися зацікавлено. Лисиця тим часом підкралася до самого берега. Качки спокійно приблизилися до самого берега. Вакус ще завзятіше скочився за хвіст і високо підскочив.

Мов червона блискавка лисиця скочила поміж качок. Поки воїн спостерегав, що сталося, вона встигла забити багато качок.

Вперше за довгий час Вакус, Вакуся і лисинята наїшлися досхочу.

Розум і хитрощі Вакуса врятували його родину. Відтоді Вакуса стали поуважати всі тварини і кликати його на наради. На Великій Раді тварин він засів на почеснім місці.

**На підставі запису Боба Галерио
легенд Суто переповіла**

Сестричка Одарка



-:-:-:-:-:-:-:-:-:-:-:-

Г О Л О С ЛІСОВИХ Д З ВІНОЧКІВ

/Легенда/

Давно в Україні Івась і Улянка вибралися з іншими дітьми із села у ліс збирати сунниці. Із радісним співом та сміхами вибігли вони стежиною, що вела в ліс, та вже дорогою почали всі думати скільки хто з них тих сунниць назбирає. Кожна дитина мала малий кошичик, кожній хотілося б принести до хати його виповненим сунницями.

Івась наже до своєї сестрички Улянки:

- Ми не шукаймо сунничок на узліссі. Там усі збиратимуть, їх небагато там для нас залишиться. Ми краще ходімо далі й далі, в ліс, там буде повно ще сунниць. Ми будемо мати найбільше з усіх!

Бігли діти в ліс довго і далеко, бо сунниць ніде не було видно.

Івась усе заохочував:

- Ходімо, Улянко, ще далі. Там напевно будуть сунниці!

Зайшли Івась та Улянка далеко-далеко. Аж гульк, а то вже не їх ліс, не той із стежками та полянами, на яких вони любили гратися, ліс був густий та темний... А до того ще й небо над ним геть почорніло. Замиготіли перші зірки над деревами...

Полякалися діти, збентежилися. Почали гукати, але їх ніхто не чув. А дороги ніякої нігде нема. Ліс і шуміти почав так страшно... Улянка вже й плакати почала... Бо й ноги віддалекої мандрівки болять, юсти хочеться... Посідали під смерекою й поснули.

Рано збудившись, не можуть пригадати, що з ними сталося. Пішли далі шукати дороги. Ходили так чи не до полудня, а ліс все той самий, ніде нема йому кінця.

Аж раптом з'йшли на галечинку, порослу густо лісовими дзвіночками. Діти дуже зраділи квітами і почали у них просити допомоги:

- Квіточки Божі, ви віддавна тут у лісі, вам уже ліс не страшний, а ми тут ще не були ніколи, це дуже далеко від нашої хати. Ми голодні і втомлені. Там десь наші батьки нами журяться. Допоможіть нам повернутися додому, - просив Івась, а Улянка тільки голосно хляпала, утирала слізы.

Аж нараз - що за диво?! Задзвонили лісові дзвіночки. і так голосно як великі дзвони на сам Великдень. Здивувалися у селі люди. Зраділи батьки Івася та Улянки, що вже від ранку їх усюди шукали, бо думали:

- А може це якраз якийсь знак від наших дітей?...

Зібралися й побігли швиденько в ліс. Ішли все за голосом дивних дзвонів. Аж добігли на галечину, де сиділи їх діти. Тож то втіхи було! Тож то радости!

А лісові дзвіночки, після цього, зробивши своє добре діло, замовкли знову. Стоять на лісовах галечинах гарні та сині... Тільки їх вигляд нагадує про те, що доброго вони вчинили загубленим дітям.

Не так ще давно в Україні жив старий-старий пасічник. Він усе своє довге життя провів у царстві бджілок, працював біля них і нарешті, нарешті почав розуміти їхню мову.

Одного разу дідусь, натомившися, приліг собі відпочити в курені, що стояв біля пасіки. Навколо дзвеніли бджілки; вони, не зважаючи на спеку, працювали. Подрімав трохи дідусь-пасічник, аж чус, - хтось над ним тонесеньким голосом говорить. Він розтулив око, глянув і посміхнувся: над його сивою головою сиділи на билинці дві бджілки і розмовляли.

- Ой, і натомилася я!... - промовила одна бджілка-срібнокрилка.

- Сестричко моя, - відповіла їй друга бджілка-злотокрилка, - я літала аж на гречки, щоб трохи гречаного меду принести до хатинки-вулика і також дуже втомилася. Найстарша бджілка, наша королева, дозволила мені хвилиночку перепочити.

- Злотокрилко, а чи не сталося тобі в дорозі якоїсб пригоди?

- Ні, дякувати Богові, не сталося, - відказала бджілка Й зіткнула.

- А могло статися... Як-я спокійно працювала, призбируючи медок на гречці, підійшов якийсь чоловік і махнув на мене рукою. Злякалась я, хотіла боронитися, мало того чоловіка не вжалила!

- Ні, не роби цього, сестричко! Може той чоловік не хотів кривдити тебе, може, він не зінав, що, коли бджілка кого вжалить, то й сама потім без жала гине.

- Багато чого не знають про нас люди, хоча мед усі люблять, - гірко промовила бджілка-срібнокрилка. - Ну, летімо знову на працю! Вже час! Вже відпочили.

Затріпотіли їх тонесенькі крильця і зникли бджілки так легко й швидко, неначе їх саме сонячне проміння кудись понесло. А дідусь-пасічник сів та й замислився.

Треба, - подумав він, - ще послухати, про що вони говорять та людям переказати. Бач, приручили бджілок так, як коня чи собаку, люди не змогли. Але, придивившись, як бджілки живуть, змайстрували для них вигідні хатинки-вулики, в яких мешкають бджоляні родини-рої. Бджілки зносять у вулик мед, отож і людина має його досить і бджілкам на зиму залишає в їх хатинці, щоб до весни прохарчуватися. Іноді їх навіть цукровим розчином частують.

За кілька днів знову трапилася Йому нагода послухати розмову бджілок. Цього разу почув дідусь, як у вулику говорила найстарша бджілка, королева-матка:

- Діти! Наша родина нараховувала дванадцять тисяч бджіл. Цей рік дуже медовий. Ми розмножилися, нас тепер близько тридцять тисяч. Тому частина рою повинна поселитися в іншому вулику, щоб не було тісно, бо де тісно, там і брудно, а від бруду ми гинемо.

Почув це дідусь і переселив частину бджілок до нового вулика. Всі були з цього задоволені: і дідусь-пасічник, і бджілки, і їх пані-матка, дуже вчена королева.

- Гарно працюйте і добре-їжте, дітки, - повчала іншого дня бджілок їхня королева. - Ви ще молоденькі і, може, не знасте, що наша молодь третину свого життя працює спочатку всередині хатки-вулика: прибирає, змітає порох, ліпить вошину, в яку складають мед, а також створює біля дверей вулика, щоб ніхто чужий сюди не забрався. Тільки наш дідусь має право до нас підступити!

Старий пасічник був дуже задоволений, почувши, як королева високо оцінила його знання і турботу за бджілок. А тим часом королева продовжувала:

- Життя звичайної бджілки-трудівниці дуже коротке - воно триває лише сорок днів. За цей час треба придбати меду і для себе і для людей.

Нелегка це праця! Щоб назбирати з квіток фунт солодкого нектару, одна бджілка мусить пролетіти таку довгу дорогу, яку треба відбути, щоб тричі облетіти земну кулю. Для цього їй треба вилетіти з вулика двадцять тисяч разів. А тільки чотири фунти нектару дають один фунт справжнього меду, такого корисного і для нас і для людей. Бджілки працюють, як і люди, по вісім годин денно, але, якщо нектару на квітах багато, тоді трапляється, що й по двадцять годин літають, збираючи нектар та носячи його до вулика.

- Пані-матко королево, - тонюсінським голосом обізвалася бджілка-юначка, - а чи далеко можна від нашої хати відлітати?

- Ні, моя дорога, не дуже далеко. Чим ближче, тим ліпше. Тільки старіші, досвідченіші бджілки можуть літати за кілька кільometрів. Коли якось не було навколо нас квітів і насувався на нас голод, то вони навіть за десять кільометрів літали, аби лише здобути меду.

Поговорили бджілки й знову вирушили з вулика по солодкий мед, по добрий харч для себе й для людей, особливо для хворих. А дідусь-пасічник, який уже досить добре навчився розуміти мову бджілок, розповів людям про те, що почув від трудівниць і від їхньої королеви. Від того часу люди ще більше полюбили працьовитих бджілок і ніколи їх не турбують. Так живуть у згоді золотокрилі працівниці і людина.

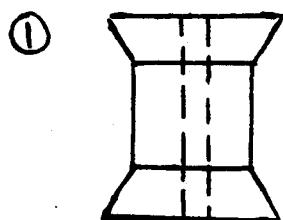
кільометр - міра довжини
він має 1,000 метрів, а миля - 1609 метрів



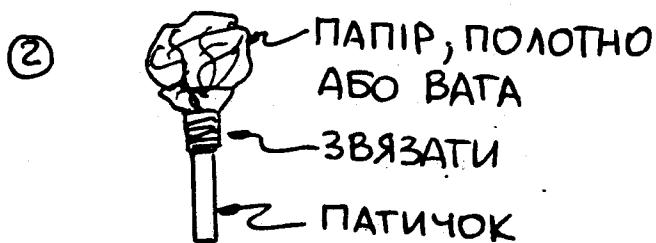
МАЙСТРУЧЕМ



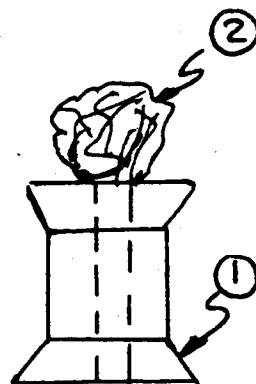
НОВАК



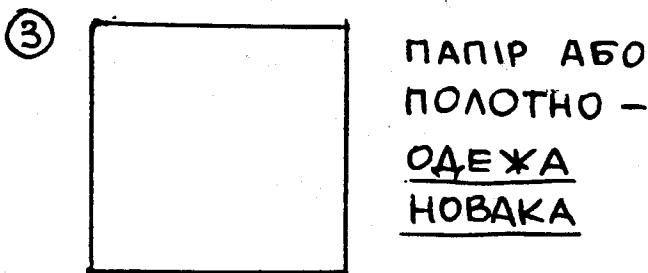
ШПУЛЬКА
З НИТОК



ПАПІР, ПОЛОТНО
АБО ВАТА
ЗВЯЗАТИ
ПАТИЧКОК



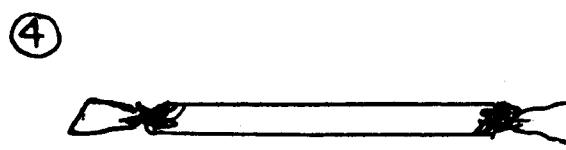
ЗВЯЗАТИ



ПАПІР АБО
ПОЛОТНО –
ОДЕЖДА
НОВАКА

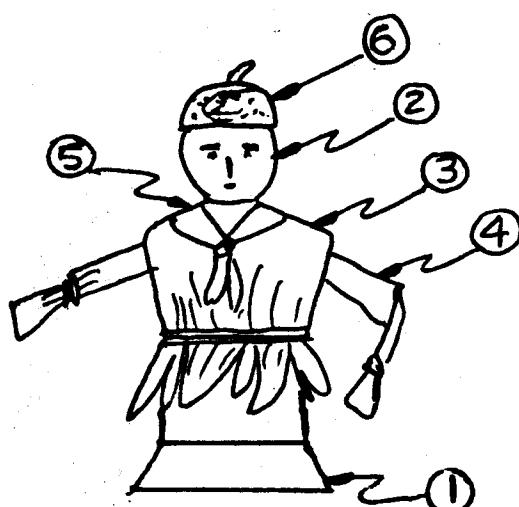
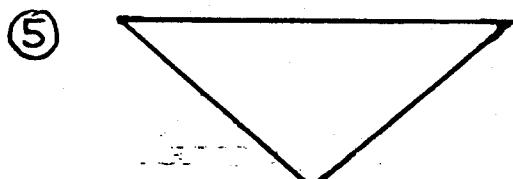


6 БЕРЕТКА
ШАПОЧКА ВІД
ЖОЛУДІ

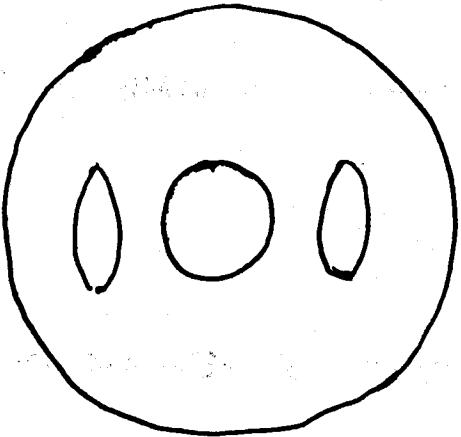


РУКИ

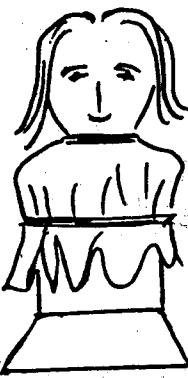
ПАСОЧОК ПОЛОТНА
ЗВ'ЯЗАНІЙ НА ДВОХ КІНЦЯХ



ГОТОВИЙ НОВАК



ОДЕЖА НОВАЧКИ
ПАПІР АБО ПОЛОТНО



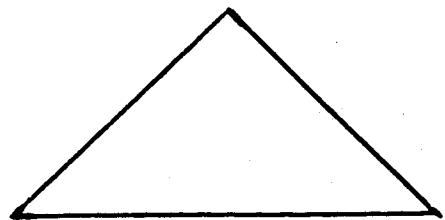
ВОЛОССЯ НИТКИ



БЕРЕТКА
ШАПОЧКА ВІД ЖОЛУДІ



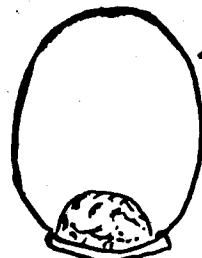
РУКИ
ПАСОЧОК ПОЛОТНА ЗВЯЗАНИЙ
НА ДВОХ КІНЦЯХ



НОВАЦЬКА ХУСТИНА



ГОТОВА НОВАЧКА



В ЛУШПИНІ З ЯЙЦЯ є ТЯГАРЕЦЬ - СВІЧКА
АБО ПЛЯСТИЛІНА ВЛОЖЕНА ЧЕРЕЗ ДІРКУ.
ТЯГАРЕЦЬ ПРИКЛЕЕНИЙ ДО ПАПЕРУ А ПАПІР
ДО ЛУШПИНИ.
З ТЯГАРЦЕМ ЛУШПИНА СТОЯТИМЕ ВЕРТИКАЛЬНО.

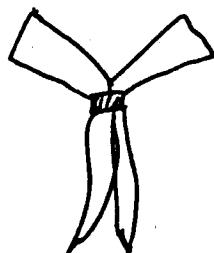


ВОЛОССЯ З ВАТИ



ПАСОЧОК ПАПЕРУ ЗІГНЕНИЙ ВКІНЦІ
Є НОГАМИ.

ДЛЯ ЛУШПИНИ З ТЯГАРЦЕМ НІГ НЕ ПОТРІБНО.



НОВАЦЬКА ХУСТИНА ВИТЕЯТА З ПАПЕРУ

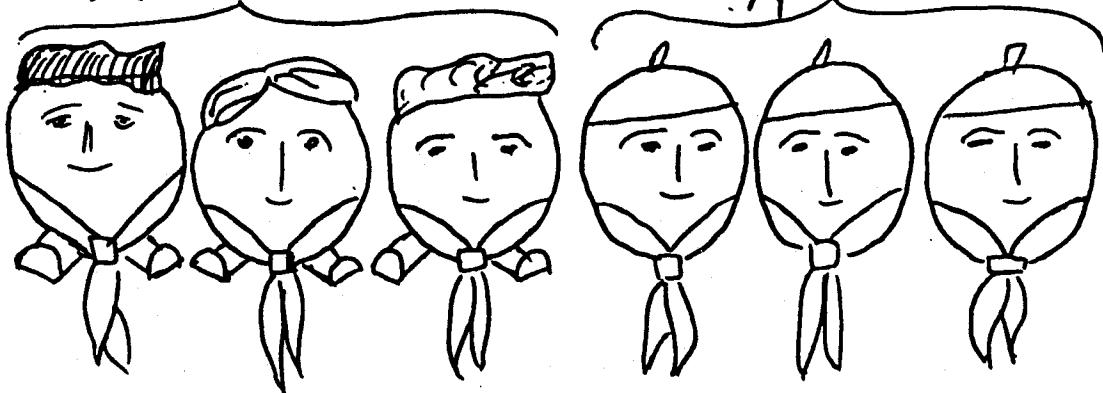


ЛУШПИНА
З НІЖКАМИ



НАМАЛЬОВАНА
БЕРЕТКА

ЛУШПИНА
З ТЯГАРЦЕМ



ДІТИ СПІВАЮТЬ

ЗУСТРІЧ НА БЕСКИДІ слова: МУЗИКА ПЛ.СМ.
ОЛСАННА ТАРНЯВСКА

Легке маршове темпо. Написано з нагоди ЮМПЗ- 75-ліття Пласти
1986/87 -Австралія.

На Бес- ки- ді, на Бес- ки- ді ми зіб-
(у ма- до- рі, у ма- до- рі)
ра- лись у- кра- їнсь- кі, у- кра- їнсь- кі

но- ва- ки. Мов пта- ша- та тут роз-спі-

ва- лись, ус- міх- ну- лось сон- це, ліс збу-

дивсь.

Закінчення після
останнього куплету:

або: (у ма- рі, у ма- рі)

На Бескиді, на Бескиді ми зібрались,
українські, українські новаки.

Мов пташата тут розспівались, : 2 р.
Усміхнулось сонце, ліс збудивсь. : 2 р.

Наша Зустріч, наша Зустріч скріпить силу
і з'єднає, і з'єднає у дружбі;

Допоможе нам виростати : 2 р.
В нашій рідній, пластовій сім'ї. : 2 р.

Служба Богу, служба Богу й Україні
Це священна є мета всіх пластунів,
Щоб Народ наш міг вільно жити, : 2 р.
І щоб Бог нас все благословив. : 2 р.

ЮВІЛЕЙНИЙ ПЛАСТОВИЙ МАРШ

Слова: Клавдія Романко

Муз.: Оксана Тарнавська

Написано з нагоди ЮМПЗ-75 ліття Пласту
1986/87 - Австралія

Маршеве темпо

Лірический варіант:

Це світле ювілейне свято в чужій, нерідкій сторіні
 Где скріпить почути посвячені й проводи гем
 ПРИСПІВ:
 ста-не кра- щих днів! Хай ватра пласти-нік яс-
 кра-ва ме- та-є іс-кри зо-ло- ті, щоб на-че зо- рі ве-ли-
 ча- ві, во-ни сві- ти- ли ім шу- ті.

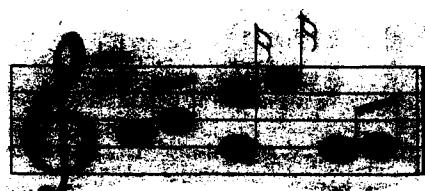
2. Крізь сині далі неокрай

Байдуре "СКОБ" хай лине в світ

І братам і сестрам в ріднім краї

Несе пластунський наш привіт!

ПРИСПІВ: Хай ватра



ПІСНЯ ЗУСТРІЧІ

Слова й муз.: Оксана Тарнавська

Марш

Задзвінала рідна пісня, пластовий клич залу-
нав, австралійський ліс збудився, час бо Зустрічі на-
став. Станьмо разом в дружнім колі, славних предків
и сп-ни, и діти соня-ча, діти волі, українські
пластуни, и діти соня-ча, діти волі, у-країнські
пласту-ни.

Задзвінала рідна пісня,
Пластовий клич залунав,
Австралійський ліс збудився,
Час бо Зустрічі настав.

Станьмо разом в дружнім колі,
Славних предків ми сини,
Ми діти сонця, діти волі,
Українські пластуни. (2)

Евкаліпт високий, дужий,
Із рікою розмовля,
А уранці сміхом будить
Кукабара голосна.

Станьмо разом ...

Не страшні нам невигоди
Ні природа, ні гроза,
Бо пластова є в нас сила,
Наша сила молода.

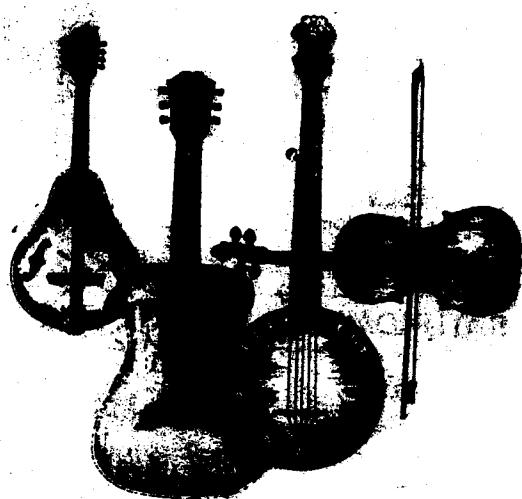
Станьмо разом ...

Змаг і зустріч скріпить віру
І з'єднає у дружбі,
Та додасть незломну силу
В службі Бору й Вітчизні.

Станьмо разом ...

В пластовім гурті працюєм,
Дух гартуєм молодий,
Спільно до мети мандруєм
Під прапором пластовим.

Станьмо разом ...



Самодіяльна Тра

ПРО ДВОХ ЦАПКІВ І ДВІ КІЗОЧКИ

З одного берега йде до річки білий цапок, а з другого берега підходить чорний цапок. І той хоче через річку перейтися, і другий. А через річку кладка. Така вузенька, що тільки один може перейти, а двом тісно.

Не схотів білий цапок зачекати, поки перейде через кладку чорний, а чорний і собі не схотів заждати, щоб перейшов білий.

Ступили обидва на кладку, зійшлися посередині та й ну один одного лобами й рогами бити!

Бились, бились та скінчилося на тому, що обидва у воду попадали й потопились.

А дві кізочки були розумніші. Зустрілись вони на вузенькій стежечці. З одного боку стежечки глибокий рів, а з другого - висока та крутa гора. Розминутись ніяк не можна.

Постояли вони, постояли, подумали, подумали, а тоді одна кізочка стала на коліна, перевернулася на бік, лягла на стежці і притиснулась до гори.

Тоді друга обережно переступила через неї, а та, що лежала, встала і пішла собі.



Із Природного Записника

Біля нас вересень

За щодennimi турботами великого міста ми зовсім не заважуємо, що робиться навколо нас. Нашу увагу в першу чергу забирає ранковий дзвінок годинника, що настирливо жене вас з ліжка, а так ще хочеться полежати хоч би з п'ять хвилин.

Поки полежите вже не вистачає часу на сніданок. Біжте до автобусу або трамваю, в кращому разі своїм автомобілем застігніть час і відмінно виїхайте на руху на вулицях. Чи світить сонечко, чи щебечуть пташки, хто має час на то звергти увагу?.. На роботі цілий день в будинку при штучному світлі, а вечорі знову поспіх. Треба по дорозі до дому заскочити до крамниці по харчі, вдома готування всері і багато всього іншого додаткового для жінок. Лише риболови та мисливці можуть дозволити собі відчути красу природи.

А природа та Божий дар нам. Усяка пора року по схожому хороша. Наприклад гарно в степу. Влітку тягне на річку. Перші дні осені, коли ще по літньому припеке вонце, буде зелень і тільки де-не-де замайорить жовтий листок, найкраще у ширильковому лісі.. У сосняку до міцного аромату живиці приєднується ледве вловимий медовий запах підтія вересу або вереску (Невіног). Пружні приземкувати стебельці цієї рослини густо, вкриті гострими листочками, які зеленіють більшу частину року. Вересовий цвіт — невичерпна скарбниця настару, і пасічники поспішають вивезти вулики у ліс. Верес цвіте з

серпня по жовтень, але найбільше в дев'ятому місяці року, тому й називають його вересень. Чудовий буває сосняк уранці, прикрашений вересовим килимом. Зоряної ночі роса падає на кущі і трави. Сонце піднімається над лісом і мірядами іскр сяє на росинках. Зволожені гострі листочки вересу, наче в посрібленим оксаміті. Місцями серед гляксуватих листків рожево-червоними намистинками виблискують ягоди бруслини (Red Viberry), піднімаються над землею сиропіки в різnobарвних шарках.

Приємно заганятись да-лі й далі у ліс і легко на повні груди дихати цілодінним повітрям таким тонким та запашним. Хороше в сосновому лісі, коли там рянина осінь постелила розквітаний вересу листяно-му лісу в зелені досі беріз вплеліся золотисті стрічки. Різnobарвним подум'ям горіть осіні, дикі груші. Шепочнюють китиці від на віхоринах. На лісовій лісінці дозріли горіхи. Важкі брунатні жолуді падають з дубів. Лісовим мешканцям настав час заготовляти на зиму харчі.

Не сидіть вдома у чотирьох стінах мешкання або власної хати. При всій можливості, ійте десь на свіже повітря, білячте до природи: до божої краси, яка прислала вам за фокоти-ння від турбот, що кожного дня огортають вас; ласть вам добрій настрій, наснагу до дальшої праці.

Валентина Симоненко



Дуже часто ми змішуюмо назви СОСНА, ЯЛИЦЯ, СМЕРЕКА, і ЯЛИНА. Майже всі знають, що це є назви шпилькових дерев/анг. conifers/, але як ці дерева різняться і як їх назви перекладаємо по-англійському -- це питання, на які мало з нас, мабуть, може правильно відповісти.

Дерева загально ділимо на ЛИСТЯНІ/анг. deciduous/ і ШПИЛЬКОВІ /або ХВОЙНІ/. Із шпилькових дерев новацтво повинно знати чотири найпоширеніші їх роди. Це є: СОСНА/анг. pine /, СМЕРЕКА або ЯЛИНА /анг. spruce/, ЯЛИЦЯ/анг. fir /, і МОДРИНА/анг. larch /. Слово ЯЛИНКА має два значення: це може бути або мала ялина, або якебудь шпилькове дерево, яке прикрашуємо на Різдво. За різдвяну ялинку може служити не лише ялина/смерека/, але і ялиця, і сосна.

Найбільше знане дерево з цього списку є СОСНА. Вона має від 2 до 5 довгих шпильок у пучку/анг. bunch /.

Сосна може жити в будь-яких умовинах -- на болотах, на пісках, і на скелях. Деревина сосни найважливіше джерело будівельного матеріалу в світі. Сосна цікава тим, що її шпильки виділяють пахучі речовини які вбивають бактерії. Тому в сосновому лісі ^{яких} десять разів менше бактерій в повітрі ніж в листяному. Сосни також часто служать як ялинки тому, що вони скоро не тратять своїх шпильок. Це дерево може жити близько 400 років /є сосна, яка має 534 роки/.

Дерева СМЕРЕКА/або ЯЛИНА/+ і ЯЛИЦЯ мають поодинокі шпильки, і є подібні один до одного. Їх можна розрізняти тим, що шпильки смереки є гострі, тверді, і приблизно квадратові в перерізі, а шпильки ялиці закруглені і плоскі, з двома білими смужками на спідньому боці. Смерека має довгі, звислі шишкі, а шишкі ялиці завжди ростуть в гору. Також, корона смереки все трохи звисає, а в ялиці вона горизонтальна. Смерека головне дерево з якого виробляють папір, та часто вжита в озеленні/анг. landscaping/ парків, через те, що вона має гарну форму. Ялиця має м'ке дерево яке легко псуються, і тому менше вартісна як будівельний матері-

⁺Назву "смерека" вживают більше в західній Україні, а "ялина" -- у Наддніпрянщині.

Новак/-чка вибирає з англійської колюмни відповідну назву до української. Гру можна точкувати: 2 точки за добру відповідь, -1 за неправильну, 0 коли новак/-чка не знає. Новак/-чка що дістасе найбільшу скількість пунктів виграє.

- | | |
|-------------------|--------------|
| 1. БСЕР | A. MOLE |
| 2. ІЛКА | B. BEAVER |
| 3. СЛЕНЬ | C. SQUIRREL |
| 4. РИСЬ | D. CHIPMUNK |
| 5. ЦАП | E. BOBCAT |
| 6. ВЕРБЛЮД | F. RACCOON |
| 7. КРІТ | G. DEER |
| 8. ЕНОТ | H. CAMEL |
| 9. ЕУРУНДУК | I. MOOSE |
| 10. ЛОСЬ | J. WEASEL |
| 11. ЛАСИЦЯ/ЛАСКА/ | K. GOAT |
| 12. ВІДРА | L. OTTER |
| | M. WOODCHUCK |
| | N. OPOSSUM |

Відповіді: 1.B, 2.C, 3.G, 4.E, 5.K, 6.H, 7.A, 8.F, .
9.D, 10.I, 11.J, 12.L

Завваги до словогри

До 4. Американський рись/lynx/ трохи інший від європейського. У північній Америці є декілька видів рисів, з яких один має назву bobcat.

До 5. В українській мові ЦАП, це лише самець/анг. male animal/, а самиця/анг. female animal/ це. КСЗА.

До 8. Звірятко raccoon /укр. ЕНОТ/ живе лише в Америці, Північній і Південній.

До 3. ОЛЕНЬ як і deer широкі назви, що можуть означати декілька родів тварин. Самиця оленя це ОЛЕНИЦЯ. Назва СЕРНА /або САРНА/ стосується європейського оленя, що по-англійсько-му зветься гое або гое deer. Самець серни зветься СЕРНІК. Сернюки і олені живуть в Карпатах.

РОЗГАДАЙТЕ?

Частини тіла

Д А С О Ж О В Ч П О Т И Л И Ц Я З И К Й Щ П З
 Г Т Е Є И Ж Е Р А М Е Н О Р Е Б Р О Г К Ш І А
 Ч Е Р Е В О Л У Й Щ О К А Л Х Р Е Б Е Т Й Д П
 Л М Р К І С Т О Ч К А З Ж И Ї І З У Б У Ї Н Я
 В К Н Е Т П Ъ З П У А Р О Т В И С М А Ч Е С
 Г У Н О В И У Б Г Р У Д И К Ф И О Т Г У К Б Т
 П Н Х К Г Н З П А Л Е Ц Ь А Г У Б А Д Б О І О
 Б О Р О Д А Т В Е Л И К И Й П А Л Е Ц Ь Л Н К
 Р Г О М І Л К А П Ц Р Ц Е Ф Х Ц И С Д Х І Н Й
 О А Л С С Л І К О Т Ъ С Е Р Ц Е Ч Т Н Р Н Я Д
 В І Ї Е Р А О Н В А З І Н И Ц Я Ч О Ц Ї О Ю Г
 И О Т Й Г Б Е Н І С О І Б Ф Х Ш Я П Л Е Ч Е О
 С Т А Н У Е Ж В К Г О Л О В А И С А Ч О Е Я Р
 Н З П Е Ч І Н К А В О Л О С С Я Н І З Д Р І Л
 Ж И В Ч И К П І И П Я Т А Н Ц Л А Ш К Ч Е Щ О
 М І З И Н Ч И К А Г М Ъ Г Я Ш К І Р А П Ю Ш

У цій скованиці заховано 61 слово.
 Кожне слово — це назва, якоїсь
 частини тіла.

Приказки

Де два б"ються, там третій користає.

ж ж ж

Не купуй кота в мішку.

ж ж ж

Хитрий, як лис.

ж ж ж

Він бує в облаках.

ж ж ж

Катюзі по заслuzі.

ж ж ж

Раз козі смерть.

ж ж ж

Бідний, як церковна миш.

ж ж ж

Ні в кут, ні в двері.

ж ж ж

Як грім з ясного неба.



за Батьківську Землю!

Володимир Сосюра

ЛЮБІТЬ УКРАЇНУ

Любіть Україну, як сонце, любіть,
 Як вітер і трави і поле...
 В годину щасливу і в радості мить,
 Любіть у годину негоди.

Любіть Україну у сні й наяву,
 Вишневу свою Україну,
 Красу її вічно живу і нову,
 І мову її солов'їну.

Між братніх народів, мов садом рясним,
 Сіяє вона над віками.
 Любіть Україну всім серцем своїм
 І всіми своїми ділами.

Для нас вона в світі єдина, одна
 В просторів солодкому чарі...
 Вона у зірках і у вербах вона,
 І в кожному серця ударі,

У квітці й пташині, в електри вогнях,
 У пісні у кожній, у думі
 В дитячій усмішці, в дівочих очах,
 І в стягів багряному шумі...

Як та купина, що горить - не згора,
 Живе у стежках, у дібровах,
 У зойках гудків і хвилях Дніпра,
 У хмарах отих пурпурowych.

В огні канонад, що розвіяли впрах
 Чужинців у зелених мундирах,
 В багнетах, що тьми пробивали нам шлях
 До весен і світлих і щиріх.

Юначе! - хай буде для неї твій сміх,
 І слози і все, до загину...
 Не можна любити народів других,
 Коли ти не любиш Україну.





Дівчино! Як небо її голубе,
Люби її кожну хвилину.
Коханий любить не захоче тебе,
Коли ти не любиш Україну.

Любіть у труді, у коханні, в бою,
Як пісню, що лине зорею...
Всім серцем любіть Україну свою,-
І вічні ми будемо з нею.

/1944/.

«В українську державність ми віруємо, в її неминучість ми переконані. Для нас вона є до певної міри живою реальністю, бо Ідеї її ми носимо в серці, бо її духом і її потребами овіяні наше життя».

Симон Петлюра

Людмила Крюкова

ШЕРЕХИ ЗЕЛЕНІ

Цими днями пішов я до лісу. Тоді вгору поглядаю на мідяні стовбури струнких сосен, на могутнє гілля дубів, то під ноги вдивляюся — шукаю. А що шукаю, ви, звичайно, вже догадуєтесь. Збирання грибів починається, і мені дома не сидиться.

Мішаний, шпильково-листяний ліс, на мою думку найцікавіший. Тут усе можна знайти. У сосновому гаряче буває. Тіні мало. А в листяному занадто багато тіняви і навіть трохи задушливо. І населення в ньому однозначно. А мене все чисто цікавить. На кожному кроці я хочу дістати якомога найбільше вражень. Та й козубеньку наповнити охота.

Ось тут гурт молодих сосонок. В такій місцині обов'язково білий гриб трапиться. Ось і він - шоколядовий горбочок. Та який же свіженький! Зріав можем обережно товстесеньку білу ніжку зrudими смугастими цяточками і, перед тим як у козубеньку гриба покласти, помилувався ним.

— І чому ти все до сосонок тулишся? — запитав у нього.

- А ти - шепоче ледь чутно грибок, - те, що в землі залишилося, копни злегенька, сам мій секрет розгадаєш.
Розгорнув я обережно землю навколо пенька, а від нього ниточки біленькі врізnobіч тягнуться, ніби коріння від дерева.

Озбройся я люпою - за ниточкою білою стежити почав.

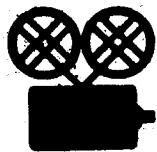
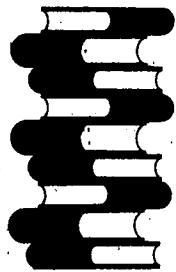
Ливлюся - вона з тоненьким корінцем сосни сти

- Чого це ти із сосновим корінням обіймаєшся, наче жити

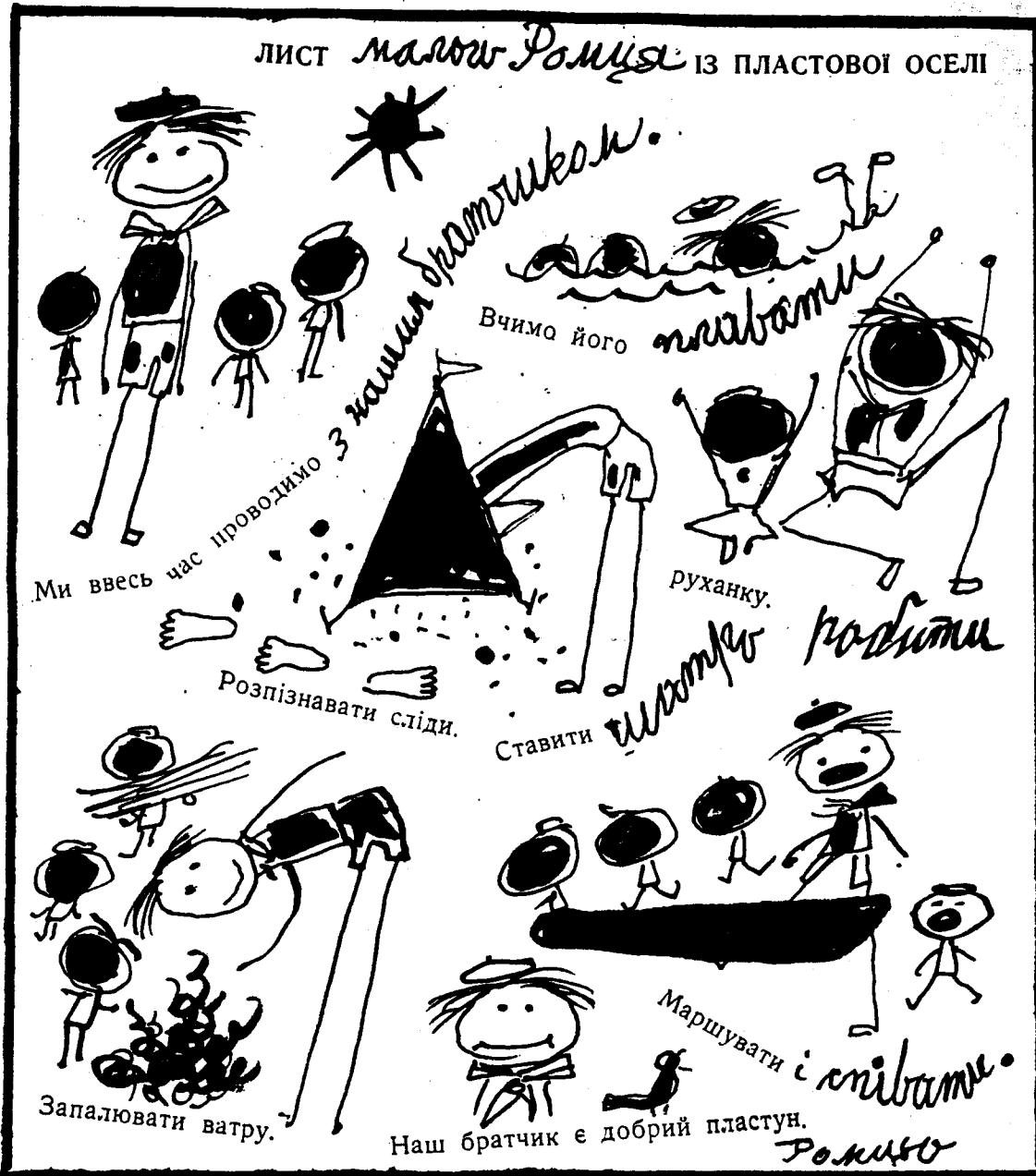
— Сосонка мене глибинними солями земними підголовує та водою напував.

- А грибок мене білко приготував - мовила сосна.

- А грибок мене сілко притощає - мовила сосна.
- Он ви які дружні! - приголубив я сосонку. - І за зелені
шерехи віячні ми тобі, зелена красуне!



ОРЕЯЧА РОЗВАГА



/"Лис Микита"/

ПОРАДИ МУДРОЇ СОРОКІ



Листи для Мудрої Сороки слати на адресу Редакції /див.: II стор. обкладинки/ з діппискою: "Для Сороки."

ДОРОГА СОРОКО!

Чи дозволено новачкам улітку носити блюзки з короткими рукавами?

Марійка

ДОРОГА МАРІЙКО!

Правильник УПН дозволяє новачкам літньою порою носити, замість блюзочок і безрукавників, - суконочки з короткими рукавами, піскової краски.

Сорока

ж ж ж

ДОРОГА СОРОКО!

Чи на ЮМПЗ цього року буде нагода зголоситися до булави новацького табору і чи там будуть сестрички й братчики разом?

Зацікавлений

ДОРОГИЙ ЗАЦІКАВЛЕНИЙ!

На ЮМПЗ на Пластовій Січі в серпні 1987 на жаль окремого новацького табору не буде. Шукай сестричок у куренях, до яких вони належать.

Сорока

ж ж ж

ДОРОГА СОРОКО!

Чи може порадити, яку назву вибрати для новацького табору?
Комендантка

ДОРОГА КОМЕНДАНТКО!

Назва табору повинна відзеркалювати світлі ідеали табору, в зрозумілій для дітей формі. Цього року добре пов'язати назуву табору до річного гасла: "За Батьківську Землю!"

Сорока

ж ж ж

3 M I C T

ВІД РЕДАКЦІЇ.....	1
ДОКУМЕНТИ НАШИХ ДНІВ.....	2
МУДРІСТЬ СІРИХ ОРЛІВ	
Практичні Поради - Сірий Орел Надя.....	3
Майстрування - Сірі Орли: Денис і Надя.....	7
Новацький Табір.....	11
ЩО РОЗКАЖЕМО НОВАЦТВУ?	
Лис Вакус - Сестричка Одарка.....	12
Голос Лісових Лзвіночків.....	13
Про Золотих Бджілок.....	15
МАЙСТРУЄМО	
Новак.....	18
Новачка.....	19
Рій Новаків.....	20
ДІТИ СПІВАЮТЬ	
Зустріч на Бескиді.....	21
Ювілейний Пластовий Марш.....	22
Пісня Зустрічі.....	23
САМОДІЯЛЬНА ГРА	
Про Двох Цапків і Дві Кізочки.....	24
ІЗ ПРИРОДНИЧОГО ЗАПИСНИКА	
Біля Нас Вересень - Валентина Єрмоленко.....	25
Яке це Дерево?.....	26
Словогра - Ссавці.....	27
РОЗГЛАДАЙТЕ?.....	28
ПРИКАЗКИ.....	29
ЗА БАТЬКІВСЬКУ ЗЕМЛЮ!	
Любіть Україну - Володимир Сосюра.....	30
Шерехи Зелені -- Людмила Крюкова.....	31
ОРЛЯЧА РОЗВАГА: Лист Малого Ромця.....	33
ПОРАДИ МУДРОЇ СОРОКИ.....	34

Сіра Орлиця Стажа Гойдиш
Головна Пластова Булава
2-ий Курінь УПС "Ті, що Греблі Рвуть".

Сіра Орлиця Стажа Гойдиш
Головна Пластова Булава
2-ий Курінь УПС "Ті, що Грэблі Рвутъ".

Хто черговий?

AA